

NATURVÅRDSSENHETEN

David Bruun
Jakt och viltvård
Telefon 021-195197
david.bruun@lansstyrelsen.se

LRF Region Mälardalen
Jägareförbundet Västmanland
Västmanlands fåravelsförening

Delgivningskvitto

Ansökan om skydds jakt på varg i Surahammar, Fagersta, Norberg, Västerås och Sala kommuner, Västmanlands län

Beslut

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 9, 15, 23 a-b, 24 b,d och 33 §§ jaktförordningen (1987:905) samt med beaktande av skyddsbestämmelserna i artikel 12 i rådets direktiv (92/43/EEG) om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och undantagsreglerna beträffande jakt och förvaring av jaktbyte i artikel 16 samma direktiv, att bevilja tillstånd till skydds jakt på två (2) vargar i Västmanlands län inom det område som avgränsas i bilaga 1 till detta beslut.

Länsstyrelsen beslutar med stöd av 9 b § jaktförordningen att nedan angivna villkor ska gälla för skyddsjakten. Jakt som inte följer dessa villkor sker utan stöd av beslutet och ligger därmed i strid med fredningsbestämmelserna i 3 § jaktlagen (1987:259). Straffbestämmelserna för jaktbrott återfinns i 43 och 44 §§ samma lag.

Beslutet gäller under tiden från och med den 16 januari till och med den 29 februari 2012.

Beslutet gäller även om det överklagas, 59 § jaktförordningen.

Villkor

Jaktutövare

Jakten ska utföras av Länsstyrelsen i Västmanlands län av personer som myndigheten utser. Länsstyrelsen kommer att utse en jaktledare.

Djur som får fällas

Två (2) vargar får skjutas som vistas i området som avgränsats på kartan i bilaga 1. Jakten ska företrädesvis riktas mot revirets föräldradjur.

Jakttid

Jakt är endast tillåten under perioden från och med den 16 januari till och med den 29 februari 2012. Jakten får endast inledas i samråd med Länsstyrelsen. Jakten får ske hela dygnet.

Jaktområde

Jakten får bedrivas inom det område som avgränsas på kartan enligt bilaga 1. Jakten får bedrivas inom hela det anvisade området, även i anslutning till bebyggelse och på jordbruksmark. Jakten får ske på annans mark. Jakt får med stöd av detta tillstånd dock inte bedrivas inom planlagt område. Om varg kommer in i sådant område måste polismyndigheten lämna tillstånd till jakten.

Jaktmetoder och jaktmedel

De aktuella vargarna får sökas med hjälp av, och avlivas från, motordrivet fordon inom jaktområdet. Alla typer av belysning får användas för att underlätta skyddsjakten.

Anmälan av fälld eller påskjuten varg

Jaktledaren ska omedelbart anmäla till Länsstyrelsen när en varg fällts eller påskjutits.

Avlysning

Länsstyrelsen avlyser jakten när två vargar fällts eller påskjutits innan jakttiden löpt ut. Om eftersök visar att det påskjutna djuret är oskadat ska jakten fortsätta så länge beslutet gäller.

Besiktning av fälld varg

Skytten ska uppvisa den fällda vargen samt skottplats/fallplats för Länsstyrelsens besiktningsman.

Hantering av fälld varg

De skjutna vargarna tillfaller staten. Vargarna ska omhändertas av Länsstyrelsen för vidarebefordran till Statens Veterinärmedicinska Anstalt för obduktion.

Länsstyrelsens åtgärder i samband med skyddsjakten

Länsstyrelsen

- informerar polismyndigheten om att jakt får ske
- planerar skyddsjakten i samråd med jaktledaren
- besiktigar de fällda djuren samt ansvarar för omhändertagande av dessa
- kontrollerar att eftersök genomförs eller vidtar andra nödvändiga åtgärder om varg endast påskjutits
- offentliggör när jakten är avslutad via Länsstyrelsens hemsida.

Bakgrund

Ansökningar

Länsstyrelsen har den 4 oktober 2011 mottagit en ansökan från Walter och Gunilla Preiholt om skyddsjakt på den varggrupp som angripit parets fårbesättning den 3 oktober 2011. Länsstyrelsen har även den 6 oktober 2011 mottagit en samlad skyddsjaktsansökan från LRF, Svenska fåravelsföreningen samt Svenska jägareförbundet med undertecknad fullmakt från samtliga personer som skadedrabbats inom Skultunareviret under sommaren och hösten 2011.

I ansökningarna föreslås att hela varggruppen skjuts med hänsyn till inträffade skador på fårbesättningar samt svårigheten att jaga med hund på grund av vargarnas benägenhet att ta hundar. Enligt ansökningarna ger olägenheterna, som vargförekomsten ger upphov till, en markant sänkt livskvalitet för många i området. Acceptansen för varg är därför liten. Vidare framhålls att stora delar av Svartådalen är ett Natura 2000 område och skyddat enligt Ramsar samt att det är nödvändigt för naturvården att marken betas. Området där vargreviret ligger är relativt landets övriga revir tätbefolkat, vilket ökar riskerna för vargfamiljen att orsaka mycket obehag för många människor. I ansökningarna framhålls också att en djurägare har haft problem med rymmande nötboskap och att detta antas bero på att boskapen har skrämts av varg.

Länsstyrelsen avslog de ovan nämnda ansökningarna i två beslut fattade den 13 oktober 2011, dnr 218-4340-11 samt 218-4264-11.

Länsstyrelsen har den 5 januari 2012 mottagit ytterligare en samlad skyddsjaktsansökan från LRF, Svenska fåravelsföreningen samt Svenska Jägareförbundet med undertecknad fullmakt från samtliga personer som skadedrabbats inom Skultunareviret under sensommaren, hösten och vintern 2011/12. Ansökan gäller att i skadeförebyggande syfte medge skyddsjakt på alla vargar i reviret Skultuna-Västerfärnebo på grund av vargarnas höga benägenhet att skada och döda tamdjur och hundar. I ansökan framhålls att angrepp har skett trots lokalbefolkningens ökade försiktighet kring tamdjurs- och hundhållning i området samt vidtagna förbyggande åtgärder. Ytterligare en lovande jakthund har dödats trots avspårning inför jakten. Dessutom har ytterligare en hund angripits och skadats i anslutning till ett bostadshus.

Skadebild

En hund, av rasen Pumi, dödades av en vuxen varg på en gårdsplan i Sörhörende den 24 juli 2011. Hundägaren såg vargen bära iväg med hunden. Rester av hunden återfanns ca 0,5 km från skadeplatsen. En hund, av rasen Jämthund, dödades av varg i skogen i Västerfärnebo under pågående grävlingjakt den 9 augusti 2011. Hunden återfanns död strax efter skadetidpunkten med hjälp av pejltrustning. En närgående vuxen varg skrämdes bort från en gårdsplan i Västerfärnebo med hjälp av ett avlossat skott under förhösten 2011. Vargen upplevs ha uppvisat intresse för de två hundar som vistades på gårdsplanen.

Fyra frigående får dödades av varg vid ett angrepp i Salbohed den 1 oktober 2011. Fåren, som skulle tas in för nattförvaring, togs in ovanligt sent den kväll då

angreppet inträffade. Femton får och lamm dödades och sju skadades av varg vid ett angrepp på Rörbo gård den 3 oktober. Angreppet skedde i ett av Länsstyrelsen godkänt rovdjursavvisande stängsel. Döda och skadade får återfanns såväl innanför som utanför stängslet. Ett av fåren återfanns i ett nästan fullständigt uppätet skick. Stängslets spänning uppmättes efter angreppet och var för låg enligt besiktningsmannen (0,9 V). Senare fick besiktningsmannen dock veta att flera grindtrådar låg på marken samt att en eltråd var av. Besiktningsmannen uppger att stängslet var dåligt röjt. Om eltråden skadats vid angreppet eller före angreppet går inte att klarlägga. Sammantaget menar besiktningsmannen att den efter angreppet uppmätta spänningen inte säger något om hur hög spänningen var före angreppet. Brukaren har uppgett att strömstyrkan brukar ligga på 5V.

En hund, av rasen Border Collie, råkade i slagsmål med två vargar vid tillsyn av en fårbesättning den 30 december 2011 i anslutning till ett bostadshus. Hunden har vårdats på djursjukhus. En hund, av rasen gråhund, dödades av varg i skogen i Sörhörende under pågående älgjakt den 3 januari 2012. Hunden återfanns död strax efter skadetidpunkten.

Vargförekomst

Skultunareviret etablerades under hösten 2010 då två vuxna vargar började revirmarkera i området, ingen av vargarna är sändarförsedda. Föryngring har skett under sommaren 2011, fotodokumentation finns av en vargtik med 7-8 valpar. Flertalet uppgifter om synobservationer har inkommit till Länsstyrelsen. Observationerna har så när som på de fotodokumenterade valparna gällt vuxna vargar. Vargarna har, för riket, medelhög inavelsgrad och kan inte anses vara genetiskt viktiga för den svenska vargstammen.

Remiss gällande ansökningar om skyddsjakt 2011

Länsstyrelsen begärde den 7 oktober 2011 yttrande från Viltskadecenter. Viltskadecenter avstyrkte då skyddsjakt i sitt yttrande den 12 oktober 2011.

Viltskadecenters bedömning

Viltskadecenter har vid tidigare skyddsjaktsärenden tillämpat principen att skyddsjakt bör beviljas vid:

- minst 3 dokumenterade angrepp på tamdjur av samma varg/vargpar eller
- minst 4 dokumenterade angrepp på tamdjur av samma familjegrupp

- minst 3 dokumenterade angrepp på hundar av samma varg/vargpar eller
- minst 4 dokumenterade angrepp på hundar av samma familjegrupp.

Viltskadecenters förslag

- Viltskadecenter föreslog Länsstyrelsen att avslå de inkomna ansökningarna.

Motivering

Juridiska förutsättningar för skydds jakt

Beslut om skydds jakt efter varg kan fattas med stöd av 23 a, 23 b och 24 b §§ jaktförordningen (1987:905). För att tillstånd till skydds jakt ska kunna beviljas krävs att vissa villkor är uppfyllda. Det ska inte finnas någon annan lämplig lösning och skydds jakten får inte försvåra upprätthållandet av en gynnsam bevarandestatus hos artens bestånd i dess naturliga utbredningsområde och att det ska ske för att förhindra allvarlig skada, särskilt på gröda, boskap, skog, fiske, vatten eller annan egendom (23 a § jaktförordningen).

Naturvårdsverket har den 12 januari, med stöd av 24 b § jaktförordningen, beslutat (dnr NV -12740-11) om överlämnande av rätten att besluta om skydds jakt efter björn, lodjur och varg till länsstyrelserna i Mellansvenska rovdjursförvaltningsområdet. Naturvårdsverket har delegerat beslutsrätten för skydds jakt på högst 25 vargar till mellersta rovdjursförvaltningsområdet.

Länsstyrelsen gör följande bedömning

Länsstyrelsen gör en samlad bedömning i varje enskilt fall. Länsstyrelsen bedömer omfattningen av skador, om skadeförebyggande åtgärder vidtagits, hur förebyggande av skada rimligen kan vidtas samt möjlighet till annan lämplig lösning än skydds jakt. Länsstyrelsen beaktar också vargstammens utveckling i landet som helhet. Vidare bedömer Länsstyrelsen om det går att identifiera individer som är speciellt skadegörande.

Länsstyrelsen konstaterar att skadorna i det aktuella fallet är olyckliga för den enskilde. Länsstyrelsen gör bedömningen att de skador som kan hänföras till de aktuella vargarna är i en omfattning som ligger över vad som kan väntas vid en vargetablering. Länsstyrelsen beaktar den skydds jaktprincip som viltskadecenter uppgav i sitt yttrande den 12 oktober 2011. Vargarna har visat benägenhet att angripa får, jakthundar och sällskapshundar.

Länsstyrelsen bedömer att de båda föräldradjuret har givit upphov till merparten av angreppen. Länsstyrelsen gör därför bedömningen att jakten i huvudsak ska inriktas mot föräldradjuret. Tiden för skydds jakten innebär att efterlämnade ungdjur inte löper förhöjd risk att omkomma på grund av att föräldradjuret har avlivats. Det finns, med avseende på tidigare jakt på varg i Sverige, heller inga belegg för att ungdjuret skulle orsaka större skada i området på grund av föräldradjurets bortgång.

Rovdjursavvisande stängsel är enligt Viltskadecenter ett gott skydd mot vargangrepp. I Värmlands län har arbetet med att upprätta rovdjursstängel fortgått under många år. I dagsläget förekommer få rovdjursangrepp i Värmland på hägnade får trots att länet hyser en hög andel av landets vargstam. Det är därför viktigt att arbetet med att hägna mot rovdjur fortgår i Västmanlands län för att på lång sikt minska de skador vargen orsakar på oskyddade tamdjur.

Jakt med löshund är ett viktigt instrument för att upprätthålla en effektiv reglering av bland annat älg och vildsvinsstammarna. En effektiv reglering av klövvilt mot

beslutade nivåer är en förutsättning för att bibehålla acceptabla nivåer på skogsskador, grödskador och trafikolyckor. Länsstyrelsens förhoppning är därför att kombinationen av löshunds jakt och vargförekomst i framtiden kommer att göras mer kompatibel genom nya metoder och teknik. I dagsläget finns inga vedertagna och utvärderade metoder som ger en säkerställd effekt för att förhindra varg angrepp på jakthundar.

Ökad tillsyn av gårdshundar är möjlig men innebär också en inskränkning i hundägares vardag som kan uppfattas som besvärande och i någon mån undergräva incitamentet för att hysa en gårdshund. Från övriga vargrevir i Västmanland har inga rapporter om dödade gårdshundar inkommit. Länsstyrelsen bedömer att uppståndelsen kring tidigare angrepp på hund i området har inneburit att hundägare har ökat tillsynen av hundar men att detta inte visat sig tillräckligt.

Sverige har förbundit sig genom art- och habitatdirektivet att varg ska få leva i landet i livskraftiga populationer. Vargförekomst drabbar vissa samhällsintressen extra hårt och länsstyrelsen arbetar för att i möjligaste mån avhjälpa dessa olägenheter. Ett flertal olika förbyggande åtgärder har under en längre tid vidtagits i området. Exempel på vidtagna åtgärder är att Länsstyrelsen har den 7 oktober 2011 utfört akutåtgärder hos Walter och Gunilla Preiholt. Det rovdjursavvisande stängslet har setts över och gräsröjning har utförts. En säkrare vinterhage har också upprättats. Ljudskrämmor har tillhandahållits. Inga nya angrepp har noterats på platsen. Den jägare, vars 2 jakthundar har angripits och dödats under hösten, har vid det senare jakttillfället försökt förhindra angrepp vid löshunds jakt genom att ringa jaktområdet före jakten. Trots detta angreps och dödades hunden.

De aktuella vargarnas inavelsgrad är så pass hög att det inte kan anses ge någon märkbar effekt på vargstammens bevarandestatus om de avlivas.

Länsstyrelsens samlade bedömning utifrån ovanstående redogörelse är att ansökan om skydds jakt ska bifallas och att ingen annan lämplig lösning finns än skydds jakt.

Länsstyrelsen vill påminna om att 28 § jaktförordningen, ger ägare av hundar och övriga tamdjur möjlighet att i den mån det är möjligt freda sina tamdjur genom skydds jakt på eget initiativ.

Detta beslut ska gälla även om det överklagas. Detta beslut kan överklagas till Naturvårdsverket enligt bilaga 2 (formulär nr 14).

I ärendets slutliga handläggning har deltagit enhetschef Anna Olofsson, beslutande, chefsjuristen Caroline Wall, rovdjursinventeringsansvarig Pierre Ahlgren, samt jakt- och viltskadehandläggare David Bruun, föredragande.

Anna Olofsson

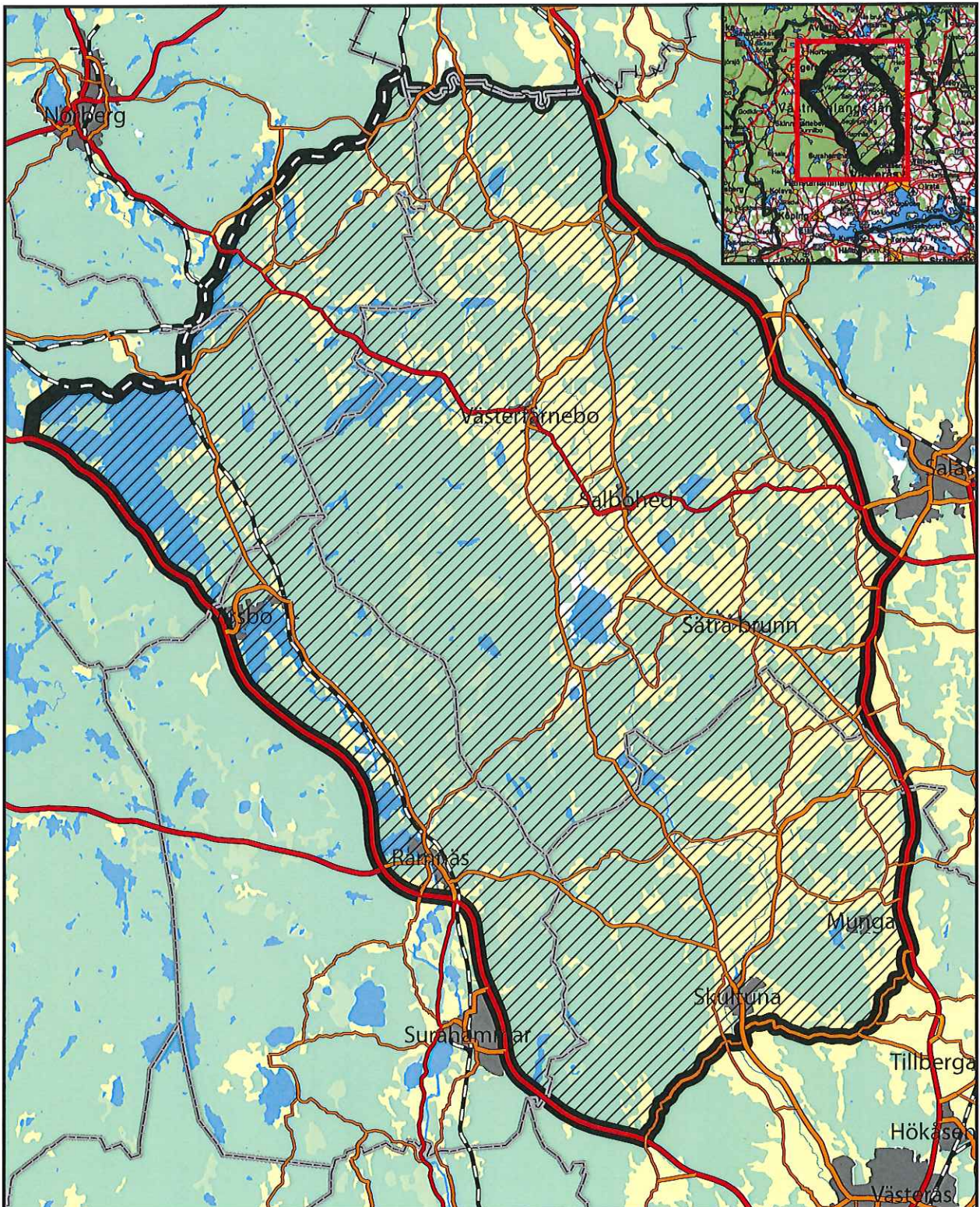
David Bruun

Bilaga

1. Karta jaktområde
2. Hur man överklagar till Naturvårdsverket
3. Ansökan 218-68-12

Kopia till:

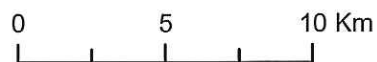
Walter och Gunilla Preiholt
Tomas Jonasson
Marita Lindström
Kristina Karlsson
Anna Carin och Fredrik Lundén
LRF Region Mälardalen
Jägareförbundet Västmanland
Västmanlands fåravelsförening
Viltförvaltningsdelegationen Västmanlands län
Naturvårdsverket
Länsstyrelserna i mellersta förvaltningsområdet
Viltskadecenter
Skandulv

© Bakgrundskartor Lantmäteriet, dnr 106-2004/188

 Område för skyddsjakt

Tillhörande Länsstyrelsens beslut
om skyddsjakt, dnr 218-68-12.

NATURVÅRDSSENHETEN
Naturvård
David Bruun
Jakt och viltskador
Telefon 021 195197
david.bruun@lansstyrelsen.se

Hur man överklagar Länsstyrelsens beslut

Om ni vill överklaga detta beslut ska ni skriva till Länsstyrelsen. Tala om i brevet vilket beslut ni överklagar, t ex genom att ange beslutets datum och diarienummer. Tala också om vilken ändring i beslutet ni vill ha.

Skrivelsen ska ha kommit in till Länsstyrelsen inom tre veckor från den dag då ni fick del av beslutet, annars kan överklagandet inte prövas.

Länsstyrelsen sänder skrivelsen med överklagandet vidare till **Naturvårdsverket** för prövning, om Länsstyrelsen inte själv ändrar beslutet på det sätt ni har begärt.

Om ni vill ha ytterligare upplysningar kan ni vända er till Länsstyrelsen.

Länsstyrelsen Västmanlands län
S-721 86 Västerås

Västerås 120104

Hemställan om skydds jakt efter varg

Undertecknade representanter för Västmanlands Läns Fåravelsförening, LRF Region Mälardalen, Jägareförbundet Västmanland (nedan kallad förbunden) hemställer på uppdrag av fårägare, jägare och markägare om att Naturvårdsverket enligt 23 och 24 § jaktförordningen (JF) medger tillstånd att i skadeförebyggande syfte medge skydds jakt på alla vargar i reviret Skultuna-Västerfärnebo.

Bakgrund

Sedan den 22 augusti 2011 har 4 hundar angripits av varg, varav 3 dödats och en skadats, och 26 får angripits vid 2 tillfällen av varg. Detta inom det vargrevir som länsstyrelsen i Västmanlands län benämner Skultuna-Västerfärnebo.

En vallhund av rasen Pumi dödades av varg den 24 juli i trädgården i Västerfärnebo då ägaren var inne i hästhagen alldeles intill.

Den 9 augusti dödade varg en jämthund som skällde stånds kall på grävling i Hörnsjöfors ett par km väster om Västerfärnebo, Sala kommun.

I Näs, Fläckebo dödades 4 får av vargar den 1 oktober.

Vid ett angrepp den 3 oktober dödades och skadades 22 får vid Rörbo gård strax söder om Fläcksjön.

Den 30 december angreps en border collie utanför fårhagen i Svanå intill bostadshuset, hunden ligger fortfarande kvar på djursjukhuset Strömsholm.

I Sörhörende dödade varg den 3 januari en gråhund som skällde stånds kall på älg.

Sannolikt rör det sig om samma vargar som tagit hundarna och fåren då alla angrepp skett inom i vargreviret Skultuna-Västerfärnebo.

Det kan också tilläggas att det har varit nötkreatur under samma tidsrymd som har gått genom både taggtråd och elstängsel men där man inte vet vad som orsakat detta. Det finns dock indikationer på att det är vargar som skrämt ut dem. Detta har hänt strax utanför Västerfärnebo.

Det finns också hästar som fått skador där det finns misstanke om att varg varit inblandad men det går inte att bekräfta.

Lokalbefolkningens situation

Vargreviret etablerades sommaren - hösten 2010. Under våren 2011 föddes det 7 eller 8 valpar i reviret enligt länsstyrelsen i Västmanlands län. Vargarna har varit mycket synliga under sommaren - hösten runt Västerfärnebo, bl a har de fotats vid flera tillfällen och på ett foto syns 7 eventuellt 8 valpar. Under senhösten och vintern har de rört sig även längre söderut runt Skultuna inom reviret.

TH SJ

Dagens täthet av varg i länet har påverkat många livssituation genom att förutsättningen för att bedriva jakt med lösa hundar starkt har försvårats samt att betesdjursägare känner en stark rädsla för angrepp på sina djur.

För tamdjursägare

Rörbo gård har 63 ha inhägnad betesmark med rovdjursstängsel. De hade djuren i dessa hagar den 3 oktober när ett angrepp av varg skedde som dödade och skadade 22 får. Efter angreppet den 3 oktober på Rörbo Gård hade lokalbefolkningen vakt, frivilligt och ideellt, om nätterna mot varg under oktober och delar av november. Varg sågs flera gånger av dem som vaktade runt gården, bla sågs en varg på stallgården en natt. Även vid flera andra tillfällen skrämde de som vaktade iväg vargar när de var utanför fårhagarna.

Det är i allra högsta grad en fråga om ekonomisk påverkan i form av högre kostnader för stängsling och tillsyn för ägarna till fåren. Den emotionella delen att behöva var orolig för sina djur och att också dessutom se rovdjursrivna djur påverkar människor på ett sätt som inte kan mätas ekonomiskt.

Det kan också tilläggas att stora delar av Svartådalen är ett Natura 2000 område och skyddat enligt Ramsar med relativt mycket betesmark där de höga naturvärdena kräver att det är betande djur i våtmarksområdena. Det område där detta vargrevir ligger är mer tätbefolkat än där de flesta vargrevir finns idag. Därför orsakar detta vargrevir som tar tamdjur mycket obehag för många människor i det nu levande landskapet. Denna situation har minskat livskvaliteten för många på ett så markant sätt att acceptansen för en vargstam är liten om ens någon. Några tamdjursägare överväger starkt att sluta med får. Nedläggning av djuruppfödningen minskar då möjligheterna att bo kvar. Det öppna landskap som finns i detta område kommer också att starkt hotas.

För jägarna

Västmanland tillhör de län där jakt utgör ett viktigt inslag i många landsbygdsbors välbefinnande. Jakten med hund är en fråga om livskvalitet. Vargarnas oskygghet och benägenhet att döda hundar har skapat en oro bland hundägarna som lett till att många inte vågar jaga med lös hund i sina egna marker längre. Det kan tilläggas att jägarna har täta kontakter med varandra om där vargar observerats för att undvika att släppa sina hundar där. I den mån det funnits snö har avspårning av området där man ska jaga skett för att se om de funnits varg i området. Detta gjordes av ägaren till den senaste dödade gråhunden trots det var det vargar i området.

Även ägare till sällskapshundar är oroliga och vågar inte rasta sina hundar i skogen och inte längre ha dem lösa på sin egen gårdsplan. Trots detta har det skett två angrepp på hundar den senaste tiden.

För boende

Boende i området är mycket upprörda över den situation som uppkommit ställer sig frågande om man inte kan ha hundar ut på gårdsplanen.

Förbunden anser det viktigt att samhället tar människors oro på allvar. I övervägandet om skyddsjaksbeslut bör, förutom de skador som skett, vägas in det faktum att många hundägare inte längre vågar släppa sina vall-, sällskapshundar lösa.

Vargar har observerats i och intill Sätra Brunn och även vid motionsspåret som ligger intill samhället. Där har idrottsklubben träning med ungdomar. Inom klubben förekommer det diskussioner om träning är lämplig på motionsspåret.

Även i och intill Skultuna samhälle har det kommit rapporter om att varg har setts. Dessa är dock inte kvalitetssäkrade då det varit barmark vid obstillfällena.

TH SJ

Om inte skydds jakt beviljas på vargarna i Skultuna-Västerfärnebo riskerar vi att hamna i ett moment 22 där dödade hundar leder till minskad hundanvändning som i sin tur leder till färre angrepp och därmed minskade möjligheter att få tillstånd att skjuta de skadegörande vargarna. Det får inte vara så att en grupps problem blir andras lösning.

Detta är en situation som varken gagnar riksdagens mål om vargstammens numerär eller förtroendet för den svenska rovdjurspolitiken. Då regeringen, den 17 augusti, meddelade att man till vintern 2011/12 inte ska ha någon licensjakt på varg angavs att myndigheterna ska vara "mer generös med skydds jakt på varg och grupper av varg". Dessutom tog regeringen beslut om förändringar i jaktförordningen i december 2012 där man ska vara mer generös med skydds jakt på varg där de orsakar stora problem.

Förbundens uppfattning är att avskjutning av alla revirets vargar krävs för att få bort problemet. Tillstånd till skydds jakt efter en eller några vargar hjälper inte. Det är det vuxna alfaparet som i huvudsak jagar men även valparna börjar vara med vid jakten denna tid på året enligt forskningen. Detta är ett krav från förbunden för det ska finnas en möjlighet att lokalbefolkningen ska återfå en del av sin förlorade livskvalitet såväl som förtroendet för svensk rovdjurspolitik.

Om inte länsstyrelsen är rätt myndighet förutsätter vi att ansökan tillställs Naturvårdsverket.

Fullmakter från sakägare bifogas.

LRF Region Mälardalen

Sture Johansson
Ordförande

Västmanlands Fåravelsförening

Tim Höglund
Ordförande

Jägareförbundet Västmanland

Torbjörn Larsson
Ordförande

